Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه :

||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کتاب نوم : دځنګل ځناور

ليکوال : اجمل ((اتېك)) يوسفزی

کمپوز او ديزاين : دفتربت شکنان

د چاپ شمير: پنځه سوه ټوکه

خپرندوی : وحښی کولتوری ټولنه

نيټه : 1381 دغوايي اومه

دخپريدوحقوق : پرته له لاس وهنې يې هرڅوك خپرولای شي

دويم چاپ

دهلال ياسيني نه مننه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ (! ؟)

دافغاني تاريخ هغو سپيڅليو اتلانوته چې په درندو بمونو يې دتن غوښې باد،باد شوې خوترپايه يې غليمانوته خپل سرونه کښته اولاسونه پورته نه کړل .

(داسر ربه مات شوی خوټيټ شوی چاته نه دی

پنځه وخته يې تاته په محراب کې راولم)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

منن ليك:

له قدرمن اودرانه استادرفیع صاحب څخه دزړه له کومې مننه کوم چې دغه کیسه ګۍ یې ولوسته اولازمې لارښوونې اوپیرزوینې یې راباندې وکړې.

دګران اجمل جان مینه اوپښتنو پوهانو سره دقدروړده . دامینه ئې شیرازه اوسمسوره اوسه . * ارواښاد پوهاند صدیق الله رښتین *
په اجمل کې ملي دردشته اوهمدغه درددی چې دی سوچه لیکل کوي نه دشهرت اومادي مطلب له پاره : لکه یوه دانه غنم چې په خاوروکې نه ورکیږي بلکې شین اوپه لسګونوري دانې هم ونیسي داسې داجمل استعداد هم په رزغونیدودی * اجمل ختېك *
باور دی چې دپښتو سبابه دګران اجمل له ځپانده استعداد اومینې نه ډیرې پیرزوینې اولمانځنې ترلاسه کړي . * استادحبیب الله (رفیع)
اجمل یوسفزی دپښتوبا استعداده ځوان لیکوال، ډیرباتربیه اود ښواخلاقو خاونددی، زه یې وجودکې ډیرصلاحیتونه وینم. امیدلرم چې دده استعدادبه غزونې وکړي زماپه عقیده داجذبه په کې ده زمونږ فرهنګ ته به ډیر سترکارونه وکړي. * سرمحقیق زلمی هیوادمل
کامې دعلم ،ادب اوسپین ږیرتوب له حیثه ننګرهار ښائسته کړی. مرحوم مولیناخادم کامه یونان ګاڼه ،ددې یونان دیوې لوې اودرنې کورنۍ یوځوان غړی اجمل دنزه یې استعداد، پښتو نواله اوایمانداری ستایم ، * اولسې مشرحاجی فقیرمحمد(بایزی) *
اجمل یوسفزی له پښتو سره سیاسی مینه په وینه کې راوړې اودچاخبره په میراث کې ورته پاتې ده. خودپښتو ادب فرهنګي پیریان پرې دمولیناخادم اوشهیدشفیق دکامې د(قافه) راغلي دي * استادمحمدا صف (صمیم) *
اجمل خوندورنشرلیکي .شعرهم وائي خولږ،قاطع ، سپیڅلی اومغرور شخصیت لري ، ادبی اوسیاسي سرګرمي ورته سکون ورکوي ، * استاد غلام عمر یوسفزی *

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړۍ خبرې

تا راته هرڅه هرڅه وویل خو ما هیڅ ونه ویل

په داځه دپاسه دوه لسيزو کې چې زموږ په ګران هیواد تیرشول اولاتیریږي، ګمان نه کوم چې دنړی په تاریخونوکې یې بیلګه پیداشي، ټولورنګونوپه کې خپل خپل رخت وښوده اوهغه څه چې دنه کولو اونه ویلووپه کې وشول اوویل شول، قانون اودانسانیت لوړ مقام مات شو دمادي ګټو له پاره اوراواوبه یوځای شول ،سره ټول شنه شول او شنه بیاټول سره شول اوپه پای کې همدغه مرکب په افغان مسلمان اولس هغه څه وکړل چې په یوه څنګله کې به هم نه وي ترسره شوي او ښايي په دغه لیکنه کې ترې دحیواناتوکړنه هم ښه وي. خودغه غیرتي اولس داهرڅه واوریدل، ولیدل، وزغمل اولاتراوسه هم پټه خوله لاس ترزنې ناست دی ، داټول یې له څښتن تعالی سره مخ کړي دي .

زموږ باوردی چې حق تعالی به ظالمان داولس په وړاندې ژرکوز ګوري کړي .

په دردیدلی زړه

ستاسې خوږمن ورور (خاورې اجمل)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لابه ډير ګلونه واشي په داباغ کې

زه ګران اجمل يوسفزی له دولسو کالو راهيسې پيژنم څومره چې ماهغه ليدلی ،لوستلی اواوريدلی دی نودژوند پرهرپړاوکې مې بريالی موندلی دی ، اجمل په خپل لږعمرکې دومره ډيرکارکړيدی چې ډيروهغو خلکوچې دشهرت لوړوپوړيو ته هم رسيدلي دي نه دي کړي ، دی په يووخت کې اديب ،د ليکوال ، شاعراوژورنالست هم دی اودسياست بې کچه مينه وال هم ، دملي خدمت ترڅنګ يې ترډيره حده دخپلې سيمې اوولس خدمت هم کړيدی، دهيواد دننه اوله هيوادڅخه بهربه داسې پښتوخپرونه نه وې چې داجمل يوسفزی شعراويا نثردې په کې خپورشوی نه وي ، داسې کلتوري اوسياسي ټولنې به هم کمې وي چې دې دې په کې ونډه ونلري دوخت په نبض پوه اودشرايطوپه نزاکت خبردی ، په پيښور ، جلال آباد، کابل ، کندهار، بلخ ، اوهرات کې خوزه دده دمطبوعاتو هڅواوهلو ځلو عيني شاهد يم ، اجمل خپل مطبوعاتي اوسياسي هويت ښه وځلانوه اوښه پرمخ ، ولاړ حمزه بابا (رح) وايي چې شاعران دپښه کال دمچانو په څير دي چې په ژمي کې ترې ايله څوپاتې وي خواجمل هغه دی ترننه دپښتو ادب په آسمان ځليږي اوپه راتلونګي کې هم ترې نهيلي نه يو .

اجمل يوسفزی دهيوادپه انقلابی شيبوکې دملت خواونيوه ، همدلته بری دشعورااوالهام پرښتو خپلې همايونې وزرې وغوړولې اودجهاد مورچل يې په خپلو له وياړه ډکوزمزمو تودوساته ،

اجمل نوښتګر اوبريمن ځوان دی ، دتخليق ځواك يې پياوړی اودکار استعداد اوانرژي لري چې کله دادب په ډګرکې يې تراوسه څوټوکه اثار ټولنې ته وړاندې کړي داداری په ډګرکې هم دبلخ پوهنتون درياست په څير مهم اوکاري پوست پرمخ بيولی شي. داجمل داړيکو دايره پراخه ده خوپه پالنه اوپوښتنه کې يې هم بريالی دی ، ژوند يې دنورو ډيروافغانانو په څير له لوړو او ژورو ډك ، ټول څپې څپې او مداوجذر دی ښايې دژوند ژوند به يې په همدې څپوکې وي .

((موجيم که سکون ماعدم ماست))

زه په داسې حال کې چې داجمل دفن اوهنر دښاپيرۍ ځواني اوښکلاتانده وينم دهغه دپنځونې ناوې لاپسوللې غوارم .

درنښت اونمانځنه

محمدحسن حقيار

1 – 5 – 2 – 2م 81 – 2 – 1 هه . ل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اجمل اتڼك د درد چغه

ماته اجمل اتڼك يوسفزي يوه مسوده راکړه چې زه پرې څه وليکم ماچې دده دقلم ، زړه اوذهن داتخليق اولوستو نوپوه شوم چې دنن وخت دحساس افغان زلمي په حيث يې دخپل هيواداوسنيو پيښو ،غم ، درد ، فکر او نظرملي وطګني زخمونو اوارمانونوته دالفاظو جامه وراچولې (وراّغوستلې) ده ، دفن نقادان به ورته کومه نامه ورکوی يانه ورکوي زه په هغې بحث کښې پريوتل نه غواړم زه صرف دومره وايم چې دده او زما په هيواد کومه خونړی لوبه اوشوه اولاکيږي (لوئی خداآ دې زرختمه کړي) دهغې ژوبل احساس اوتريخ ژوند تاثرياَ دبرداشت دحده وتلاّ داّ نوبې اختياره دزړه براس اودفکر تاوونه يآ ،په دې مسوده کښې بيان کړې دي او داسې نقش ئي ترنه سازولو کوشش کړې دی چه لکه معاشره ځنګل شوي وي اوانسان خون خوارشوی دی نن دافغانستان دخاري هريو داحساس ،شعوراوقلم خاونددخپل دې لرغوني وطن شخړي اوپيښې دهور طوفان اودوينو ډنډونه په خپل خپل بيل بيل انداز کښې داسې بيانوي چه خپل زړه لږ څه يخ کړي اوددې هرڅه دذمه وارانسان سترګې اوغړوي ، اتڼك هم دغه کوشش کړی دی اوپه خپل خيال داهرڅه دانسان عمل منلوته تيارنه دی یاانسان ته وايې چه دادانسان کارنه دی دادځنګل دځناورو (زمرو ، پړانګانو ،ليوانواوګيدړانو) دخونخواری اوبيوقوفۍ چارې کيدی شي اودغه شان داژوبل ، غمژن ، دردمن، حساس اوغصه پښتون خپلې ننۍ معاشري اوانسانيت ته په مخ سپيره ورکوي چه (داڅه کوئ)

مادامحسوس کړه چه داجمل داتحرير ديوداسې ماشوم دډيرزخمي مجبورشعوربې واکه بې اختياره ساده چغه ده چه هغه کور کښې وهل ، وژل ، لوټل ، په وينو لمبول لمبيدل ، په هور سوزول ، سوزيدل ويني اوددې نظرپه ليدوېې د درد اوغم ويري اوخفګان جذبات طوفاني شي نودخولې نه ناڅاپه څه چغه مغه اوباسي چې څوك ددې خونړي شيطاني منظربنولو ته توجه وکړي دغه وخت داسې ماشوم سره نه وخت وي نه پوهه نه الفاظ خودخولاّ نه څه اوباسي اووئيل غواړي چه داڅه کوئ ؟ ولاّ کوئ ؟ مه کوئ؟

دليکوال زړه اوذهن،لکه زما اوستا اودهرافغان، دا غواړي – چه د(ځنګل دځناورو) دا دزوراوفريب دا دسيساَ زرختمې شي ، نو خپل داتحرير په دې ختم کوي چې دزخمي زمري (زغم تمام شو) اوپه دواړو(ټولوځناورو) ئې ورغړم کړو .

ولاّ زه وايم چه – خداآ پاك دې زرهغه وخت راولي – چه ددنيا په مخ دجنت هسي هيواد، اونجيب اولس دهرسړی خورسازشي – اودشيطان انسان دزور ،مکر اوفريب نه محفوظ اوپه امان شي .

اجمل خټك

2 .... 2 – 4 – 21

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجمل او ((د ځنګل ځناور))

مخکې مې دهیواد ځوان هڅانداوپیاوړی لیکوال اوشاعر وروراجمل یوسفزی دازمښت ډولۍ ، په نوم دکیسو ټولګه او(رڼې اوښکې) شعرې ټولګه لوستې ووهغه مهال مې یوسفزی په ذهن کی دیوه ریالیست شاعر اولیکوال په حیث انځوراوه ،او کله چې پروسږ کال همدامهال راته یوسفزی صاحب دخپلې لمړنۍ لیدنې په ترڅ کې وویل داځل یې ویلاړکړی دی چې یوسمبولیك اثربه لیکي اودااثر به زمونږ ددغې ځوویشت کلنې غمیزی دپیل دځینو لاملونو یوانځور وي که رښتیا ووایم په ځو دلیلو نو مې باور نه راته :

لمړی داچې یوسفزی ډیرځوان اودلږې تجربې خاوندو دویم داچې که څه هم په دې وروستیو وختونوکې له بد مرغه زمونږ ځینو ، ځینو ایله دګوتوپه شمیر ځوانولیکوالو کې سمبولیزم ته کږون پیداشوی دی، اوپه دې برخه کې یې ټولنې ته ډیرښه اودیادوړ اثار وړاندې کړي دي خوبیاهم اوس اوس په پښتوژبه کې سمبولیك اثار

دګوتوپه شمیر دي چې داخپله یوه ستره ادبي تشه ګڼلای شو ښائي یولامل یې هم داوي چې زمونږ په ادب کې سمبولیزم یوه نوې ښکارنده ده داخوښکاره ده چې دلیکوالو هم ورته نوی پام اوښتی دی نوځکه به لیکوالوته ستونزمن هم ښکاري ،

اوبل دلیل یې داوچې ښاغلي لیکوال ، مخکې له دې څخه کوم سمبولیك اثرنه وخپور کړی اوکه کومه سمبولیکه لیکنه یې کړې هم وي نومانه وه لوستې اودغې لارې ته یې ډیرنوی اوتازه دمه رادانګلی و،

خویوکال وروسته یوسفزي صاحب خپل یوسمبولیك اثرراته راوړچې دادی ستاسو په لاس کې دی یوسفزي نه یواځې داپه زبه ورسوله چې سمبولیکه لیکنه هم کولای شي بلکې په دغه ډګرکې ښه تورزن هم دی ،

اوزه دښاغلي دامقام دخپل سمبولیك ادب دغنا لپاره یوښه زیری ګڼم اوترځنګ یې ستایم ،

(دځنګل ځناور) لکه مخکې مې چې وویل زمونږ دځوویشت کلنې نادودې دپیل دځینو لاملونویوښه اوپرځای انځور دی ،

لکه ګیدړځرنګه اوولې دې ته هڅیږی چې لیوان اوپړانګان باید یوبل سره لاس اوګریوان کړي ،

زه نه غواړم چې دلیکوال په دغه ښکلی اثر ډیرې خبرې وکړم خودومره وایم چې په دغه اثرکې دلیکوال ژبه ډیره خوږه ده په تیره کله چې زمونږ دکلیوالي اصطلاح ګانو اومتلونو مالګه ورسره ګډیږي نولایې خواږه ډیرشي ،

لیکوال هڅه کړې چې سمبولونه پرځای اووړوکاروی لکه دګیدړ سمبول اودهغه کرکټر چې داپه خپله ډیرپرځای راغلی دی خوځینې وخت لیکوال نه ځینې سمبولونه تتیږي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله داچې دکیسې پیل ته که راشو نو که دکیسې پیل ددریو پتنگانو له الوت نه شوی وای دابه ډیر په زړه پورې اوشکلی پیل و، داځکه چې دپتنگ ، مځکې ، لمر ، وریځ اوگل ترمنځ مخکینی بحث که څه هم ډیرښکلی دی خوبیاهم ددغې کیسې دهدف سره هیڅ ډول تړاونلري اوداپه خپل ځای یوځانگړی بحث دی ،

خودا دوه نیمگړتیاوې داسې نیمگړتیاوې دي چې دکیسې دښیگنو سیوری پرې اوچت ښکاري زه ښاغلي لیگوال ته ددغه په زړه پورې اثردخپریدو مبارکي وایم اوهیله لرو چې په راتلونکي کې هم ښه اوغوره اثارتېولنې ته وړاندې کړي .

په همدې هیله

درنښت

عارفه عمر لور

24 / 4 / 2 00 2پیښور ارباب روډ

ښاغلی درانه او فاضل استاد ناگار راته د یو لیك په ترځ کې داسې لارښونې کړې دي چې البته د همدې لارښوونو له مخې مې ځینې توري ترې ویستل ،

گرانه اجمله !

کیسه مې ولوسته –

په ښه روانه اوله فن سره په مناسبه ژبه لیکل شوې، دخپل نوعیت له مخې بشپړ نوښت لري، ز ما په فکر په پښتوادب کې داسې لیکل ندي شوي اویاماندي لیدلي ،

هغه څه چې پدې اثرکې دډیرراښکون لامل گرځي ، هغه دولسي ویناوواومتلونو پر له پسې اوډون دی ، چې پرې استناد شوي اودومره په ذوق تړلي شوي اوارتباط ورکړل شوی لکه کومه ښکلې مسلسل غزل .

کیسه ړومبۍ ډیره سمبولیکه اوبیاورو،ورو پردې څیروي

ښکلي پاراگرافونه هم لري ، لکه داوبو پرمخ نقشې ،یا ، گل بې لمره نه غوړیږي .

ستا وعده زما توبه دواړه دلبره

لکه نقش د اّب نه لري وثوق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هغه څه چې پر ما تروه ولګیده هغه بربنډه ژبه ده که څه هم په اوسني بهیرکې خو له شعره هم جامې وتې دي، ابیلګی .... ستا د لاتخلیقي نوښتونو په هیله (ناګار)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی برخه

په یوه ځنګله کې یوډیر ښکلی اوتازه ګل و. یوه ورځ دې ښکلي ګل له ځانه سره وویل دادومره ښکلا ماته چا را کړې ده ؟ هرڅه فکر به یې چې کاوه ځواب یې نه شو موندلای.

ددې لپاره چې پوه شي، له ځمکې یې پوښتنه وکړه : ته پوهیږې چې داښکلا ماته چا راکړې؟

ځمکې په ډیرې ځان ښودنې اوغرور ځواب ورکړ: ښکاره خبره ده چې مادرکړې .

ګل : اوهغه څنګه ؟

ځمکه : ماستایودانه تخم ته په خپله غیږه کې ځای ورکړاوپه دې سپیرو خاوروکې مې ستا پالنه وکړه او دې ښکلا او ځوانۍ ته مې ورسولی .

ګل : وموسیده اوله ځمکې یې مننه وکړه مګر په دې پوهیده چې ښکلادې نه ده ورکړې اویواځې یې په خپله غیږه کې رالوی کړی دی .

وریځې له آسما نه و غړمبیدې : او ګله تا رښتیا وویل ځمکې یواځې تاته ځای درکړی، پالنه اوښکلا مادرکړې، نه ګورې چې هره ګړۍ درباندې اورم مخ دې مینځم اوتازه کوم دې .

ګل له ځان سره فکر وکړ اووېې ویل : وریځ رښتیا وویل مګر کله چې یې په خواکې زیږو، شاړو او بدبویه وښو اوکبلوته پام شو وریځ ته یې وویل: (که ته رښتیاوایې نوولې دغو زیږوواوشاړو ته ښکلا اوخوشبویي نه ورکوې) وریځ بې ځوابه اوچوپ شوه .

په دې وخت کې چې داټوله کیسه لمراوریده غږیې وکړ:

ستاپه مخ کې زماوړانګې دي څکه دومره ښکلې یې ، ګل ویل ته خومې کله، کله سیځې اوستادلاسه مړاوی یم .

لمرهم خوله پټه کړه .

شیبه لاتیره نه وه چې پتنګ راغی اودګل پرمخ کښیناست .

ګل خپله پوښتنه له ده هم وکړه :

پتنګ : وخندل (ښکاره خبره ده چې داښکلا چادرکړې؟

ګل : په یوه ساوویل : ووایه ، ووایه ؟

پتنګ : لوی اومهربانه څښتن .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل : دابې ډوله نوبیا چاپیداکړي؟

پتنګ : هغوی هم څښتن تعالی پیداکړي ، ته یې دمینې او محبت له پاره شین کړی یې اوهغوی یې د دوائي او د نورودخوراك له پاره .

ګل ایله خپل ځواب پیداکړاوله پتنګ نه یې مننه وکړه .

مګر لیوه بیا په دې خبرونه پوهیده چې چاپیداکړی، دڅه له پاره پیداشوی اوڅه باید وکړي.؟

شپه اوروځ یواځې دخپل نس په ډکیدواو تشیدوپوهیده اوبس .

خوګیدړ یوه ورځ ولیدل چې (درې پتنګان چې یویې ژیړ، یوسپین اوبل سور ویوځای والوتل اوپه یوه خوله یې ترانې ویلې چې دباران څاڅکې شول درې واړه دژیړګل خواته ورغلل ژیړ پتنګ پرې غږکړ :

ای ژیړه ګله ! موږپریږدې چې دباران له څاڅکو نه ستاپه پاڼوکې ځان پټ کړو.....؟

ژیړګل : یواځې ژیړدې راشي .

بیادریوواړوالوت پیل کړ اوسور ګل ته ولاړل هغه هم وویل (یواځې سورته پناه ورکولای شم) ، بیا دریواړه والوتل اوسپین ګل ته ولاړل

سپین ګل دریواړه په خپلو پاڼوکې پټ کړل. او ویې ویل ماته ژیړ،سوراوسپین ټول یوشی دي .

بیانو ګیدړله افسوسه سروښوراوه چې په پتنګانو کې هم دومره یوالی شته خوپه موږکې ....

هم داورځ شوه دګیدړانو مشربه تل دځنګله په یوغارکې پروت اوفکربه یې کاوه چې په دا دومره لوی ځنګله کې دوی ولې دومره بې برخې ، خواراوذلیله دي. ترڅوبه دنورو لاسپوڅي وي اودهغوی په پاتې شونو به دخیټو دوزخونه ډکوي.

دورځونه یوه ورځ وه کیدړلادهمدې انجرې سرلټاوه چې دځنګل بادشاه ټپي په غارورننوت. کیدړچې زمری په سرووینوکې لیت پیت ولید . واراوپاریې خطا اواریان دریان شو اولکه دشوې پاڼه په ریږدیدوشو. ګمان یې کاوه چې ګوندې پاچایې دسیاسي فکرنه خبرشوی وي په درنګ شیبه کې بیرته لږشانتې ساارصورت شواو دځان سره یې ویل چې ماخوتراوسه خپل فکر له ځانه سره ساتلی اوهیچاته مې دپاچاپه خلاف سیاسیی شعورنه دی ورکړی .

خاموشي لوی کمال دی په همدې لنډو شیبوکې زمری دګیدړخواته رانږدې شوترڅنګ یې پریوت اوګیدړته یې وویل (غره کې مې په ښکارپسې ځغاستل چې له ګړنګه راپریوتم . څرمن مې څوځایه شکیدلې اوګمان کوم چې هډوکي مې هم مات وې ایله په شواخون مې ځان تردې غاره راورساوه .مرم نه پاتې کیږم ته زرلاړشه اوبچی مې راخبرکړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې وروستی دیدن او خبرې ورسره وکړم. ګیدړکې ایله ساوچلیده اوشکرېې وویست چې زمری یې له سیاسی فکره خبرنه وفکرېې وکړ ویل یې همدادې وخت دی یوه شیبه هم ضایع نه کړې ګوره بیابه لاسونه مروړې اووخت به تیر وي،ښه طلایې چانس دی .

له خوشۍ ګ یې دوه، دوه اچول ټول ملك راته میدان دی. سروخت دی په تللیو اوبوپسې بیل اخستل بې ګټې کاردی. ښه فکر پکار دی چې سبا ارمان ونه کړم. پاچاخوهسې هم فیصله دی .

له دغه لنډکي فکرنه وروسته یې بیا غارته وکتل پاچابې هوشه اوویده شوی و .

ګیدړدغار خو له ورو، ورو په لوټو، ګټو پټه کړه اوپه پوره دقت او فکر روان شو،چې څه بایدوکړې دخوښۍ یوداړچینګی یې وکړ خدایزده څه یې کرل اوریبل په زړه یې تیریدل ، چې بې زړه خلك هیڅ وخت نه بریالي کیږي. دځوانۍ ژوندبایدغنیمت وګڼل شي اوتنبلي خودټولو بدبختیو مورده کله به یې ویل خپل راز له ځانه سره وساته بیایې ویل دګور شپه خوهسې نه هم په کور کیږي نه اود خپل فکر اّس یې دلیوانو په خوازین کړ.

دلیوانومشر ته په ډیرې عاجزۍ اوکمینۍ لاس په نامه ودرید. زموږد خوارانو بیوزلانو اوبې کسو مشره زموږ غمخواراو دسترګو توره اوبیایې خوله نوره هم پسته کړه ((له تاقربان شم)) زموږدسرتاجه ، موږدی بې له تانه شو . موږ خوتل ستاسونمك خوړلی ، تاسې زموږ درزق وسیله یاستئ که ستاسې پاتې شونې نه وای زموږ دتومنې ټغر به وختې ټول شوی وای اوریدلي به مووي چې دتمه کوونکي په غاړه مرییتوب رسۍ پرته وي . موږ خوتل ستاسې غلامي دسرپه سترګومنلې . موږ ته مومورویلي ((دلیوانوتل احترام کوئ هغوی ډیرزړه سواندي اوموږیې تل احسانمند یو. زه دموروینا اوستاسې ښه نه شم هیرولای .

وایي دخولې اوزړه ویناچې یوه شي نویارانه ترې جوړیږي اوزړه چې مین شي ښایست نه غواړي .

مجبوره یونن ځکه پاچاصیب ستاسې خواته راغلم . غواړم چې پس له دې خپل فکرونه سره یوځای کړو اوداسې یوه لارپیداکړوچې دنورودغلامۍ نه خلاص شو بیاموږ پوهیږو اودځنګله پاچاهي .

لیوه دګیدړدې نااشنا خبروته غوږ ، غوږ اولاس ترزنې ناست ود((پاچاصیب)) په ټکې سره یې ټکان وخوړ خوله یې جوړه کړه چې ګیدړته څه ووایخو ګیدړخوله نوره هم چینګه کړه .

ګیدړ :ته به وایې چې څنګه په وړه خوله دومره غټې خبرې کوې زموږ دردمن اومیړنیه ! اصلي اومهمې خبرې نه راځم .

څوورځې کیږي چې دځنګله مستبد، بوډااوځان غوښتونکی پاچامړشوی ، مادمشرانو نه اوریدلي دي چې خپل سرپه خپله نه خریل کیږي . په اتفاق اویووالي هرناشونی کارشونی کیږي،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړهمت غرونه سوري کوي اوديوه لاس نه ټك نه خيژي زه وايم دغه منصب تاسي سره ښايي اواصلي وارث هم تاسي ياست ځکه چې په موږ غونډي خپلو کشرانو ډيرترحم کوئ موږ خوستاسي سره يو، پاتې شول دانورواړه دوی هم څه نه شي ويلای موږ چې ستاسې په خدمت نه شرميږو نور به ولې بغاوت کوي اوکه چاوکړ بيانو پيريانوته غزنی څه دی داسې به يې ورك کړوچې ځوك يې په بوی هم پوه نه شي .

تاسې خوبه اوريدلي وي چې وايې دډيروامساديوه پنډکيږي،خبره ديووالي ده غړوکړه موږ ټول ترتاقربان يو .

ليوه هم فکرواخيست، لومړی يې پرزړه شول چې دخپلې برستنې سره پښې غځول په کاردې. دفيلانو سره ټانټې ژول سخت کاردی . خوداسې ښکاري چې دپاچانوم ترې هرڅه هيرکړل .

ليوه ، دګيدړمشورې خوپه رښتياراته دزړه سوي ښکاري ښه فکريې وکړ کرې خولې خوپه سوك سميږي ، دانورټول خو پريږده ، پړانګ خانه خراب سره به څه کوو. هغه خو موږ يوه شيبه هم نه مني .

بيابه دګيدړپه يارۍ شکمن شوويل به يې دايلني مارپټ چيچل کوي هسې نه چې دګېدړمينه دخره لته نه شي بيايې وويل دغور وړخبره خوده ښه موقع ده نور لکه چی موږ دغلامۍ نه خلاص شو دبخت پچه مو ختلې ، رښتيا که داټول لره کي په موږ پسې ودريږي پاتې يو پړانګ شودهغه به هم څه چاره ، ماره وکړو.هر کارپه ميړونوکيږي دګيدړخوارکي به څه نيت بدوي ، توکل نر دی اونديښنه ښځه هرڅه چې راپيښ شول له پيښې خوبيا تيښته نه وي .

بيا ليوه په ډيردرناوي ګيدړته له دغې همدردی او غمخوارۍ له وجې کورودانی ووايه .

ګيدړ: (هم سروښوراوه) نه نه صيب داڅه مانه نه لري که موږ له واقعيت نه سترګې پټې نه کړو ستاسو په موږ ډير حقونه شته چې هغه په داسې وړو ، وړو منډو ترړو بانډې نه پوره کيږي،

داخو زموږ خپل دګټې کاردی ټول په يوه کشتۍ کې سپاره يو،

صيب باور وکړئ چې تيره شپه مې په خوب کې عجيبه شيان ليدل، اوله دې سره چوپ شوه اوددې سره دليوه سودانوره پسې زياته شوه .

ليوه : تاسې ونه ويل چې څنګه خوب موليدلی ؟

ګيدړ : يوعجيبه اوډيرنااشنا؟

په دې وخت کې يوه ډ له ليوان نورهم وارخطاراغلل اود مشرسره وپسيده دګيدړپه کونه بيا ټنګارشو ،

وايي چې دغله ځای په غره کې نه کيږي ، واراوپاريې خطاشو، سم له واره يې بيا په زړه کې تيرشول لکه چې لاړې په کې دکم عقلو ياري دخره سوارلي وي . يوځل يې ګڼلي وه چې دمېړه يوه ميړانه تيښته ده بيا يې ويل چې دغيرتي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ تل دبې غیرتو دلاسه وي ، اوس خوکیوتی یې ژرېې خپل ساواوصورت سم کړ ځان یې په دې ډاډه کړچې له غلامۍ آزادیدل اوقدرت ته رسیدل خوډیره سرښندنه غواړي ، دشوقدرشپه په شوگیرلیدای شي ،په دې لاره کې خوهره څه راځي اوس خو په سین راګېشوی یم اوسرمې په لاس کې نیولی .

مشرته یې ځان بیادیوډیرنږدې خواخوږي په شان نږدې کړاو پوښتنه یې وکړه .

گیدړ : خیرت خودی څګنګه بې چورته شوې جناب ؟

لیوه : خیریت خونه دی .

ترخوچې یې له یوه ساړه اوسیلي وروسته خبره پیلو له گیدړبیاپه ځان وخوړه .

لکه چې خبره په تاکې وي یاپیره استازه !

لیوه : (اسویلی وکړ) هغه څوك زموږ دوست دی چې موږ ته سمه لاره ښایي له تاڅه پرده ته خوزموږ دوست یې دوی راته یو نوی اوخواشینونکی خبرراکړ .

گیدړ : هغه څنګه جنابه ؟

لیوه : زموږ یوډیرزړور اوغاښور سرلښکری ملگری چاوژلی دی .

گیدړدمکریوڅوویش اووای وکړه تندی یې تریونیولی واوپه زړه کې یې له خوښۍ گوړې ماتولې ویل یې ماموته بیادې موته اوس خو له ټولو ښه شوه تنورښه گرم دی څومره تیل چې پرې شیندې همدایې وخت دی. تل مومږ خواران داړلي یو واروکړئ دعمرونو کسات به اخلم دزرگرسل اوداّهنگریوزه به موهم خوښ شم .

گیدړ : جناب ! زه خوهمدغه غم ژاړم چې ولې دومره تیري په موږ خوارانوکیږي .

ټول لیوان یې ښه ځان ته ځیرکړل .

ددې په ځای چې دغه ظالمان په موږ لورونه وکړي دکور ډوډۍ اهل اوعیال غمخواري مووکړي وهی ، ټکوي اواّن وژني مو .

لیوه : (بیالیوه نوروته مخ کړ) څه وکړو؟

ټول چوپ ناست وو. له لږې چوپتیاوروسته .

یوه کړه: څګه چې تاسې وایاست، غوښتل یې چې نورڅه هم ووایي خو گېدړته یې پام شواودنورڅه ویلویې ډډه وکړه په ځینو گیدړښه نه لګېده پوهیدل چې هډه اوګني ، دگیدړاو لیوه دوستی ناشونې ده .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوګیدړبیاټول ترسترګولاندې څارل .

یوه بیا کیدړته مخ کړ :

ستاسې څه نظردی څه کول په کار دي؟

ګیدړچې یوه څه نقشې داوبو پرمخ جوړولې اوورانولې اوس ددوی په بې عقلۍ یې ښه باور پوخ شوچې نقشې یې داوبو پرمخ نه بلکې دکاغذ پرمخ دي اوژربه عملي هم شي .

ګیدړ : له موږ خوتاسې په دې کارونو ښه پوهیږئ خونن یوه مشوره زه درکول غوړم ښه دی چې دانورهم ناست دي موږ خواران به ترکومه ذلیل یوڅه غوري به کوم موږ خوهیڅ نه شو کولای مګر تاسې ،یوقوت یاستۍ لمرپه دوه ګوتو نه پټیږي .

که څوك مومني اوکه نه هغه بیله خبره ده اوس خوموږ هم درسره ولاړیو ترڅوبه تورته سپین اوسپین ته...اخترکومه زغم اوصبرباور وکړئ (په یوڅه ژړا) نورمودصبر کاسې ډکې شوي هره ورځ په ویراوغم شپه کوو .

په کومو چې مولاس بردی خوټول له موږه ویریږي او له کومو سره چې موزور نه رسیږي نوڅه کولای شو .

ګیدړ له ځان سره ویل ترڅوچې رښتیاراځي درواغو به کلي وران کړي وي اوغږیې کړ دقوم سپکه خولوخې غوښتې وه چې سریې په اوبوکې وچ شو،تاسې لوی قوم یاست یوهمت په کار دی هیڅوك به مخه ونه نیولی شي ؟ په حرکت کې برکت شته ګل بې لمره نه غوړیږي اونیکمرغي بې له مینې منځته نه راځي اوس داوخت راغلی چې ټول باید یولاس اویو موټی شو .

ټولومشرلیوه ته کتل چې څه وایي !؟

ګیدړ : بیاتوکل کړ: زه خو کمزوري نه یادوم هغه خووړي چرګان دي هروخت چې دانې وشیندوراټولیږي له هغوژاړم چې په رډو ورته ګورو اوهیڅ کولای نه شو .

مشرلیوه ته دګیدړ نظریوډیر خوند ورکړی واوهرټکي ته ځیرلاس ترژنې ناست و .

ګیدړدې له پاره چې ټولو ته ځان ډیرنږدې اودوست وښیي کړه یې : زمازړه تاسې ته راته ځکه پښودلته راوستم .

یوه بل لیوه : خبرې ډیري سریې یودکارپایله په څه وي ؟

مشرلیوه غوښتل چې په دې مسایلوکې له ګیدړسره مشورې وکړي اولارې چارې ورته وښیي نو ټولوته یې وویل بیا ګورواوس ځئ .

ګیدړهم چې دلیوانو دبې عقلۍ پوره جاج اخیستی و دبیا لیدو په هیله یې ځان له لیوه څخه فارغه کړ ځکه چې کارونه ډیراووخت لرو.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویمه برخه

بیاګیدړ له ویرې شل زړوج یوکړل اوپه منډه منډه ، دپړانګ په لورې روان شو .

داچې لیوان یې دخپل مکر په جال کې راوستي ووډیر خوښ ښکاریده او له ځان سره یې ویل ستاسې څه اوڅه وکړم . تل موږ ستاسې تورمخو نه په عذاب یونن به موزه خوښ شم بیا به یې دخپل سرسره لوبې کول راپه یادشول لړ به ټکنی شو .

اوپه زړه به یې تیرکړل :

په جهان د ننګیالو دي دا دوه کاره

یا به وخوري ککری یا به کامران شي

بیا به پوره ډاډمن شو ، دلیوانو بې عدالتیو ظلمونو اوتیریوېې

په زړه اوربل کړی و زړه یې تڼاکې و . په پوره کچه یې ترې زړه تور شوی و، چې دسپینیدونه ۆ اودالمبې ترهغی نه سړیدې چې دوی یې تباه اوپه مرګ جاروکړي نه وو، ښايي په ځنګله کې پردوی نور ډیرغښتلي اوقوی ځناورهم وومګر هرسړی خپل تربورلري اود دوی تربوران لیوان وو، څومره رخه یې چې له لیوانو راتله له بل چانه راتله .

په همدغه ګوره ، ګوره یې خو له خوړیده راخوړیده چې دپړانګ خواته وړورسیده .

دپړانګ په لیدو سره یې کلك ټکان وخوړپه تیره بیاچې لا پړانګ غوړونه دده په خواشك کړل له هیبته یې پرلینګواوبو لاړي وکړې ، بله لارنه وه څه یې کړی وای دخپل ارمان دپلي کیدو اوآزادۍ له پاره یې سرپه لاس کې نیولی واوخپل زړه یې ډیر غټ کړی و او هر وخت به یې ویل که رنګ دې دګیدردی زړه دزمري کړه اوهمداالامل وچې تراوسه په بره روان و .

او له هغې ورځې راپدې خواځان ورته پوره کره ښکاریده چې ښځې زمرۍ ته یې دهغی خپل تصویر داوبو په چینه کې وروښوده او ورته ویل یې چې زمری له تاپټ له دې لاندې زمرۍ سره مینه کوي اوهغې دهمدې خبرې په اوریدوسم ځان دبلې زمری پسې اوبه ته وغورځاوه ، بیایې چغې وهلې اوده ورته له پورته رډرډ کتل خندل اوویل یې ((وه ګنجۍ خراړې دیو ګوزاره ژلاړې)) .

په دغه شیبه کې یې یوخدای (ج) له زړه خبروخوپه ښکاره ډیر زړور پړانګ ته ورنږدی شو .

پړانګ هم دخپل شهزاده اواصل خوی له مخې ورته ببرنه شو اوجرات یې ورکړچې څه غواړې .

ګیدړ پړانګ ته نږدې کښیناست له یوه داړچینګې سره سم یې دمکرپه سلګیو اوستینولاس پورې کړ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړانګ چې ډیرزړه سوانده اومهربانه و، ددې سره سره چې دګیدړانو دمکرونو اوتیرایستنو هغه کیسه ورته یاده وه چې یوه ورځ دځنګله ټول اوسیدونکي مخ کې وواو یونااّشنا اوبې رقمه شي ورپسې ځغاسته اوحتی زمری اوپړانګ هم له دې ویرې چې دابه ډیر قوې شی وي په رښتیا چې له تش ټوپك دوه کسان ویریږي نورله دي ویریدل اوداله هغوی خو له خپلې ویرې ورپسې وکله چې اوبه مخې ته راغلې ټول پوریوتل ، ګیدړ مکارچې په اوبو ورګډشوه دڅرمنې رنګ یې اوبو یووړ نوچې نوروبیرته ولیدل چې ګوري ګیدړدی یواځې یې غوښتل چې دخپلې څرمنې په رنګولو پرنوروپاچاهی وکړي هماغه وچې ټول ورپسې راوګرځیدل او....... .خوبیاهم د پړانګ په زړه کې تیرشول ،

داچې دې دومره زړه کړی اوترما راغلی هرڅه کار اوپیښه چې وي په پوره ملا تړ اولورونه به یې کوم تیرپه هیر .

په دې وخت کې ګیدړ بیاپه ستینولاس پورې کړ .

دپړانګ سوداوارپه وارډیریده اوسوچونوپه سراخستی وچې داڅه وايي .

ګیدړ یوڅه پوزه کش کړه اوبیايې په نیولي اّواز چې ورو،روبیا صافیده پیل وکړ .

ګیدړ : زمونږ دسرتاجه خدای مودې بې له تانه کړي او تل زمونږ دسرسیوری اوسې ، مورته دمور اوپلاره مهربانه پاچا !

دپاچادتوري په اوریدودپړانګ غوږونه بیا شك شول اوبیايې اندیښنه شوه چې دابلامړی څه وايي زه لیونی یم اوکه په دې څه شوي دي .

بیايې کړه : چل څه دی ؟

تانه خیرات شم ټول ځنګل خبردی. ګیدړله خپلو ټولو مکرونو نه کار اخیسته ددې له پاره چې موضوع مهمه اودپړانګ احساسات راوپاروي غوڅه خبره یې نه کوله .

دپړانګ زړه بیا تنګ شو .

پړانګ : وایم ځنګل په څه خبردی .

ګیدړ : تاته لوګی لوګی شم .

پړانګ : په همدې خبرې (لړپه قهر)

ګیدړچې پوه شوچې پړانګ اوس ښه په احساساتو کې راغلی اوهم ورسره جوخت ګیدړ یوڅه ویرې هم واخیست دپړانګ ټول ویښتان زیږه شول بریتان یې هم شك شول اودسترګو کاسې یې سرې شوې .

ګیدړ چې هرڅه په پوره ځیرسره څارل واراوپاریې لږ څه خطا شو خوژرېې وویل ماخوب لیدلی ؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

))تعبير يې کړی ماپه ظالمانوبه چپه شي

چپه کاکل مې خوب کې دجانان ليدلی دی((

له دې سره پړانگ لږ څه غلی اوپه فکرکې کيوت چې داڅه وايې دخوب يې زما سره څه اړه ؟

گيدړبياپه ژړاشو

په دې وخت کې دپړانگ زړه ډيرنرم شوی واوفکر اخيستی وچې گيدړخوهسې نه دی راغلی حتمې يې خوب په ماپورې څه اړه لري .

اوپه دې کې هيڅ شك نه وپړانگ چې دگيدړسلگۍ وليدلې دهغه سترگې هم له پريشانی سرې شوې وې ،

دگيدړپه سرېې لاس راتيرکړاوبيايې ورته وويل : په ژړا اوسلگيو هيڅ نه کيږي ته خوروغ جوړيې نه چاوهلی يې اونه بل څه يوخوب دی ليدلی دومره ژاړې زه هره شپه اوروځ خوبونه وينم مگرنه ژاړم اونه خاندم اوکه نه بل څه دپلو لاندې مولۍ وي نوبياخوزما خبرول په کار دي . ځکه دپاچادغږ په اوريدو پړانگ حيران و .

گيدړ پوشو چې پړانگ پرې اوس ښې شيدې راپريښی دي اودهرڅه منلوته يې تيارده اوپه اسانه يې په خپلو لوموکې ښکيلولی شي نو کړه يې :

زموږ دځنگله اوزړونو سرداره ! سل دې ومري خوسردې نه مري ماخوب ليدلی چې دځنگله پاچامړشوی وې پوره گډوډې او پوره خپل سرې وې تورزن او .... په کې معلوم نه وې دلته پړانگ بيا ببراوگيدړ ته غوږ شوچې داحرامي څه وايي .

گيدړ : ته دې ژوندی وې ژاړم په دې چې وينم له تا سو پرته دا نور تورمخي داسپين سترگي ، بی شرمان ، کاسه ليځي ، سپي ، ليوان او .... موږ ته پريتې تاووې دومره خولابې کسه نه يو .

دلته گيدړ لږغلی شوښايي غوښتل يې چې پړانگ څه ووايي او يايې دخوب دشاربنې له پاره ليوالتيا زياته کړي اوپتيلي يې وچې همدادې وخت دکه شفتلوکې واښه کړي ،

پړانگ : هسې ځه خواره بې عقله داخوې خوب ونو بياولې دومره پريشانه يې څه په ويښه خودې نه دی ليدلی چې ژاړې؟

گيدړ : (بيا دمکرنه شونډې ډډې کړې اوپه ژړغوني غږ يې کړه) زماپه خوله نه راځي چې يې ځنگه تاته ووايم

پړانگ ډيردقيق دگيدړ خبروته غوږ و دگيدړدې وروستۍ خبرې بياپړانگ دسوداااوانديښنو په سيند لاهوکړ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرانگ : څه دي په خولې نه راځي زړور وايه په کورمی رانوتی یې ویریږه مه سپینې سپینې وایه که زما دزیان اومرګ وي هم ؟

ګیدړ : نه قربان وایي دوست به دې وژړوې اودښمن به دې وخنده وي نه ویریږم زه ځان ستاسې خواخوږی بولم تل موستاسې دسیوري لاندې ژوند کړی تاسې دخپل ځان بولم ځکه درته راغلم ګنې ماڅه په مارپښه ایښې وه ، چیرته عزیزخان چیرته ملنګ عبدالرحمان .

پرانګ : (دپړانګ چې سودابنده وه خبره یې ورغبرګه کړه) همداسې مې دروبو له، موږ خوهره شیبه په نیشو اوتماشو کې یو یواځې دځیتو په ډکولو اوتشولوښه پوهیږو نورهرڅه رانه هیردي ستاسې غوندې خواخوږو دوستانوته ډیره اړتیالروچې کله کله موله یوڅه خبرکړي .

اوس نوراته حال وایه درسره ژمنه کوم چې هرڅه به ستاپه خوښه اومشوره کوم .

ربښتیا چې دخوښۍ شیبې لنډې وي . ګیدړ چې داهرڅه دهمدې خبرې داوریدوپه هیله کول اوس نوپوره دخپلو کړونو په پلي کولو کې ځان ورته بریالی اوهوسابنکاریده

ګیدړ : زموږ دزړونو سرداره : ماچې کوم خوب تاسې ته ووایه دهغه تعبیر ربښتیاشی .

پرانګ : (بیاببرشو) اوهغه څنګه ؟

ګیدړ : صیب ځوورځې کیږي چې ځنګل بې پاچادی زمری له کوم پاڼه راغورځیدلی اومړشوی .

پرانګ : داڅه وایې ؟

ګیدړ : صیب تاسې راباندې په قهر نه شئ هغه خپل کبر وخورړدکبرجام نسکوروي په تیرجشن که تاسی ته به یادوي هغه کارغه ته دشاهۍ تاج ورکړچې وریه سریې کړي په داسې حال کې چې داحق ستاسې وهماغه ستاسې صبر وواهه اوهلاك شو، نه یواځې تاسې بلکی موږ ټولو ته یې ډیربدنسبت کړی و هماغه زما خوب کټ مټ ربښتیاشوی تاسې چې اصلي وارثان یاست خبرنه یاست مګر ماته دژړا اوتاسې ته ښایي دخندا خبره داده چې لیوان غواړي پاچاهي اعلان کړي .

پرانګ : (اوچته ودرید) داسې به نه وي ؟

ګیدړ : که زما په خبرو موباور کیږي همداسې ده ، ژربه یې واورئ .

پرانګ له ډیره قهره توراوشین شواولکه چرسي سم له واره یې دسترګوکاسې له وینو ډکې شوې .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیدړ دپړانګ حالت ته کتل بیا ورخطا شوچې اوس سرخوړلی نه شي ژړیې لاړې تیرې کړې اوپړانګ یې مخاطب کړ :

جناب سردارصیب :

تاسې وارخطاکیږئ مه دادهغوی جهالت دی امانت ځمکه هم نه خیانتوي داخوستاسې خپل حق دی ماوریدلي دمیږي چې اجل راشي وزرې وکړي ، بیا اخترخوښ میږه نه دی حتمي دبازله ځالې بازپاڅیږي ، دوی په ځان خندلي دي اوخدایزده څه یې خوړلي چې نه یې هضمیږي هرڅه په یوه فکر اوتدبیر کیږي بل هغوی ځوك مني په ټول ځنګل کې له موږ بل څوك خواراوذلیل نه شته تاسیر دې زموږ له سره کم نه شئ که موږ مړه هم کړي خو مشري به یې ونه منو، او نه به له موږ ښه ورځ وګوري بیا ستاسې دعاپه کارده که نورهیڅ نه وي غلچکي کوزارونه ها، ها، ودې، دې خوبیا موږ ته پرېږده کارغه وې دزانې مزل کاوه خپل یې هیرکړ ددوی پوره راغلي ده .

پړانګ دګېدړخبرولړلړ سوړکړاوله ځان سره یې فکر وکړ چې په دادومره لوی ځنګل کې بل یوداسې میږه پیدانه شو چې اوس لیوان راپاڅیږي اودواګواوسرداری شوق کوي په رښتیا چې وزرې یې کړي اوډیرژربه ترې سرونه غوڅ کړم چې بیادچاسره څه چې په زړه کې هم داسې خوبونه ونه ګرځي دومره لویه سپك نظري (!؟)

ګیدړ چې په دې پوشو چې اوس په پړانګ لکه یوماشوم لوبې کولی شي نو ورته ویې ویل :

))ستاسې له پاره دادومره دسوداخبره نه وه موږ ته د اندیښنې وړده ځکه موتاسې خبرکړئ اوس نولکه غوږ ته لاس وړل دي هیڅ اندیښنه مه کوئ اوس یوفکر په کاردی اوپوخ تدبیرداسې وګنئ چې هیڅ نه شته زه به ستاسې له خوا ټول دځنګل اوسیدونکي راټول کړم او تاسې به دواګوپرتخت کښینوي ، اوددوی خویوهم پریښودل نه دې په کار چې بل ته اوبه ورکړي بیالړ چپ شوچې پړانګ څه وایي . ماخوهرڅه اوس درې ورې کول خوستامشورې راته په تول پوره ښکاري ، هرڅه به په خپله اوپه یوه فکرسم شي، داچې تاپرځان دومره تکلیفونه تیرکړي اوزه بی خبره دي له دومره لوې پیښې خبرکړم اوس نو ستاویل اومامنل .

دوه مخی ګیدړچې پوره ویره ورسره وه پړانګ ته یې ویل ((تاسې هیڅ تشویش مه کوئ تاسې اوس آرام وکړئ زه ځم حالات څارم.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریمه برخه

ګیدړبیا په مکردلیوانو خواته ورغی ګوري چې دځنګله ټول لیوان راټول شوي کله چې دی ورننږدې شواودمشرلیوه سترګې پرې ولګیدې :

سترګې مې ستا په لور ځلور شوې

ځلوراته شوي اته شپاړس شوې مینه!

له ځایه اوچت راولاړ شواودګیدړمخې ته راروان شو ګیدړچې دلیوه قدرداني ولیده خپل قدمونه یې لوی کړل اوځان یې لیوه ته ورساوه .

لیوه :ډیروخت دې تیرکه ټول لیوان راغلي ټول خبرشوي اوستاسې دراتلولارې موځارلې (زړه) مې وچې یودرولیږم بیامې ویل هسې نه چې څوك خبرنه شي اوپلان شنډنه شي ځکه دویم ډیرکم عقلان دي اویونیم که ستاسې غوندې هوښیار اووطن پرست وي.

ګیدړبیامن غوښې واخیستې اوویل یې اوس نوکه خیروي میله تودیږي په غوړوکې به مې شپې وي دچاخبره له خوښیو په جامو کې نه ځایده.

ګیدړ : جنابه بخښنه غواړم اورچې ولګیږي دوچوله غمه په کې لانده ام سوځي دسرونو لوبې دي دټال کیدوسبب داوماتراوسه په همدې فکر کاوه چې څه باید وکړو ، وخت ډیرحساس دی موږ باید یوه شیبه هم عبث نه کړو اوس هغه وخت رارسیدلی چې پلرونو، نیکونواوحتی موږورته ، شیبې شمیرلې خوافسوس په هغو ملګرو چې په دغو ټاکونکیو شیبولااوس هم خبرنه دي .

لیوه : نه نه غم مه کوه ماټول لیوان خبرکړي ډاډه اوسئ واړه زاړه ټول راغلي ځکه دادویوکس کارنه دی ډزې په کراره نه کیږي بیادشمني کول انقلاب راوستل څه اسانه خبره نه ده .

ددې خبرې سره ګیدړ بیامن غوښې واخیستې اوپه زړه کې یې پټ شکر ویست چې ټول دمخې راغلي ، نن به یې دسرونو مناری ګورم که خیروي .

ګیدړ : ټول کارونه به آسانه شي زه پوره ډاډمن یم چې زموږ په یووالي به ټول ظالمان ورك شي .

لیوه : منم چې زمونږ قوت به ظالمان چپه کړي خودانور خواران چې تل زموږ له خواداړل شوي اوخوړل شوي دوی به څنګه په ځان راټول کړو هغوی خوله موږ (ځناورو) نه ویریږي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیدړ : نه نه مامخکې وویل چې هیڅ تشویش نه شته یواځې لویه ستونزه دظالمانو نسکورول دي پاتې شول دانوردوی ، ته به اعلان وکړوچې نه یواځې زموږ له خوړلواوداړلو په امان شول بلکې دکور ، ډوډۍ او....غم یې هم موږ خورو ګوره چې بیا ټول زموږ تابع اوملاتړې کیږي اوکه نه ، نوې نوې پروجې اونوې خبرې به هرڅه نوي کړي ،

ورته به ووایو چې نورنوهرڅوك پوهیږي اوخپل كاريې زموږ په پاچایۍ كې په چابندیزنه شته هرڅه چې كوي خود اختيار ه دي، هرڅوك به يې خپله ګټي اوخپله څټي هيڅوك دبل چادكاراو خولو تویولو نه شي اخیستلاكور، ډوډۍ او..... دابه زموږ لومړنی شعاروي

اودابه هم روته اعلان كړوچې څوك له هيچانه شي ويريدلای. په تيره چې لاپه سترګونه ليدلی كيږي اونه پرې لاس وهل كيږي داټولې زړې اوبې مفهومه خبرې به ختمې كړو .

ټول بايد چې زموږ اطاعت وكړي اوكه ويريږي هم بايد زموږ نه وورېږي ځكه چې هرڅه كولای شو.ټول قوت مو په لاس كې اودځنګل ټول وسايل موپه اختياركې دي .

جناب مشرصیب دهرڅه زیربناء اقتصاددی څوك به بیانروي چې زموږ خلاف آن په خپل زړه كې خلاف خبره تيره كړي،

ددبدبو خاوندان به یومخ ختم شي، خان، خانۍاوځان ځانۍ به ام یومخ په اوبو لاو (لاهو) كړو، هيڅوك بيادومره نرنه وینم چې موږ ته بریتې تاوې كړي .

هوتاسې بيخې بې غمه شئ زه به تاسو ته ټول نظام برابر كړم فقط چې ستاسې اجازه وي سركوزی(خوګ) به زموږ ددولت لپاره يوه لويه اومفصله كړنلاره اواساس نامه جوړه كړي اوهم دارنګه به دمخالفینو دټکونې اوله منځه وړنې لپاره يوه ښه اومنظمه وحشتناكه اردوهم جوړه كړو چې په تشکیل كې به يې په خپله لیوان ، سپي اودځنګل نورمخلص داړه ماران اوغاښور تنظيم كړو .

ليوه دې ټولو خيال پلووته سرښوراوه اومسکی ، مسکی کیده دګیدړ ویناچې تمامه شوه ، لیوه بیا وخندل اوویې ویل (ډیر هوښیارې اویاخو خبروې ، دغه ټولې خبرې چې تاویلې مافکر

كاوه چې مادرته ټكي په ټكي ويلي وي په دې ځای كې ليوه ته مخكنۍ خبره ورياده شوه چې سودایې په كې بنده وه خپلې خبرې يې غوڅې كړې اوله ګيدړنه يې پوښتنه وكړه، رښتيا تاويل ما خوب ليدلی زما سوداوه ښه شوه چې رایاده شوه لمړی راته خوب بیان كړه بیابه ګورو .

هغه چې وايي درواغجن حافظه نه لري له ګيدړنه هم دخوب ليدل هيروخوددې له پاره چې په دې حساس وخت كې دليوه شك پيدانه شي ژرېې كړه هودرته وایم ښه شوه چې تارایادكړ كه رښتیادرته ووايم اصلاً زه همدې خوب دومره زړوركړم !

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب وینم چې دځنګل سرداران ټول په درانه خوب بیده وېي سخت ژمی وي په آسمان کې تورې تورې وریځې اوړي رااوړي اوټول وطن په واورو تك سپین وي اوزه سخت تږی یم اوبه مې لټولې خوااوشاټولې واورې وې اوزه ورو ورودچینې غاړې ته روان وم چې هلته ګرمې اوبه وڅکم په دې وخت کې لیوه پرې غږ وکړنو بیا ؟

ګیدړ : بیاصیب ګرمواوبوته ونه رسیدم اوهمداسې تږی راپورته شوم .

لیوه : ستادې انصاف روزې شي ماویل چې تابه څنګه خوب لیدلی وي؟

ګیدړ : نه صیب تاسې پونه شوئ دخوب ماناته ګوره ستاسې چې هرڅه نظروي مګر زمالپاره دغه خوب یونوی زیری راکوي .

لیوه : دڅه شي زیری ؟

ګیدړ : دیوبدلون اودداسې اوښتون چې زموږ اوستاسې په کې پوره ګته ده بیا به داخپلې غټې غټې بریتې تاوو اوبې غمه به ګرځو .

ددې خبرو سره لیوه بیا چورت واخیست ټول خوب ورته په رښتیا ډیر خوندورښکاریده خوچې دګیدړتږې راپاڅیدلوته به یې پام شو بیا به یې بریتان زوړند اویوڅه شك به واخست ژربه یې په زړه تیرکړه : خیرکه هرڅه وي په ګیدړبه وي .

لیوه : پروګرام څنګه دی ؟

ګیدړ : هرڅه تیارټول کارونه جوړ دي مګر زه تاسې سره یوه وروستۍ مشوره کول غواړم .

دواړه له نورولږ راجلاشول .

دلیوه په زړه چې دقدرت لمبې بلې وې تادې یې وه چې ژرځان دلیوه نه دپاچا په نوم ونوموي مګګر دګیدړپه زړه چې دقهر اوکسات لمبې بلې وې بیابل شان وې .

ګیدړ : هرڅه خلاص دي داسې فکروکړئ چې تاسې سرله همدغه شیبې دځنګل عام اوتام واکدار یاست خوزماپه نظریو ډیرکوچنی اوناچیزه کارپاتې دی چې دهغه وروسته به زه درته دبریاوو مبارکي اودعاکوم

لیوه په سوداکې شو .

لیوه : راته وایه چې خلاص یې کړو ؟ !

ګیدړ : درټل شوي پاچایوکوچنی زوی پاتې دی .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليوه : كه دې خوښه وي دپرانګانونه به يې مخکې کړو.

ګيدړ : نه صيب زه خوپه هرکارکې ډيرفکر کوم ځکه ستاسې ناکامي زموږ ناکامي اونابودي ده اوس خوموږ نوك او اورى يوهرڅه بايد په دقت وشي .

ليوه : وخت نږدی ستاسې څه خيال دی ؟

ګيدړ : مشوره زماداسې خوښګه ده داخوهسې هم هيڅ نه شي کولای يعنې زموږ دخوځښت مخه نه شي نيولای ، زه وايم له وژلو به يې تيرشو ژوندی به يې په مړوحساب کړو

ليوه : اوهغه څنګه ؟

ګيدړ : عزت به ترې واخلو اوسپك به يې کړو، فقط تاسې مې خبرکړئ نوربې غمه شه .

نوروخت نه ضايع کوواوس داوخت رارسيدلی چې تاسې ټول ليوان په يوه ځای کې راټول کړئ زه ځم چې ګيدړانوته وظيفه ورکړم چې دځنګل ټول اوسيدونکي ستاسې په حضور کې راټول اوملا ترمواعلان کړي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورمه برخه

خومره په ما ګران دي د اشنا ليده

لاړمه اوس راغلمه اوس بيا ځمه

ګيدړ : په نيولي نيولي ساپړانګ ته ځان ورساوه پړانګ چې دګيدړدراتلو په لارکې سترګې ښخې وې دګيدړپه ليدوېې غاړه تازه کړه .

پړانګ : څنګه سانيولى اوترور ښکاري ؟

ګيدړ : سردارجنګل تاته لوګى شم ترورپه دې يم چې دليوانو بې حيايي مې ژړوي . .

پړانګ : تاوڅارل څه غواړي !

ګيدړ : پلاربه مې هم تروورېږي څومره ژر چې کيږي پړانګان خبرکړه هغوى ټول راټول شوي اوساعت ګرېږ دځنګل له ټولو اوسيدونکيونه دپاچاهۍ ملاتړ اوبيعت غواړي ، هلۍ څومره ژر چې کيدلاى شي زموږله وسې خو همدومره منډې کيدلاى شي چې کوويې جنګ اودليوانو ماتول نوستاسې کاردى اى کاش چې څه زموږدلاسه پوره واى بيابه تاسې ليدل واى خوافسوس تشه لاسه ته مې دښمن يې زور موپرې برنه دى اوستاسې خويووليدلى اومات غاښ هم ورته کافي دى .

دپړانګ په زړه نوري هم داورلمبې بلې شوې .

پړانګ : ستاسې بلاهم ترې خلاصه ده غم يې مه کوه ډير ژربه خبرشې چې ځنګل له ليوانو اوداړه مارانونه پاك شو .

مسته دې تازه ګرځي غم يې دلا لي په سر

ګيدړ د ليوانو په دغوکړو باندې په ښکاره ځان ډير

خواشينى اوخپه ښوده خوپه زړه کې پرې لوى اخترو او ويل يې

توره دې لا لا وهي مرۍ دې عبدالله وهي

که خير وي هرڅه به تيارپه تياره راپاتې وي واه واه يولاس او دوه مخونه .

پړانګ : ستاسې دغه همکاري اوخواوږي به هيڅ کله هم هيره نه کړوبلکې دنيکه مرغه زموږ په دربارکې تاسې دتل لپاره ځاى پيداکړ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیدړ : مننه داستاسې پیرزوینه ده ګنې موږ اوښورواډیر واتن منځ کې دی خوبیاهم ستاسې په لطف هرڅه کیدوني دي ډاډه اوسئ چې زموږ ټول قوم درسره ولاړ اودامو په ځان ګڼلې که اړتیا شوه خپله وینه به هم ستاسې له سره قربان کړو. او ښایې زما په قربانۍ به جوړې پوه شوی یاست ماخپل سر په لاس کې ونیوه اوستاسې دپوره معلوماتو په خاطر دهغوی تورمخوظالمانو پلو ورغلم ترڅودوروستي پړاودټاکلوله پاره پوره اوسوچه معلومات راوړم چې ددې کارتصورپه ویښه څه چې په خوب کې هم مانه شو کولای .

پړانګ : مننه ، مننه ، منوبې اونن به زه هم ستاسې ددې میړانې په مقابل کې تاسې ته په خپل څنګ کې دتل له پاره ځای درکړم اوزموږ په سیوري کې موچې هرڅه غوښتل په ازاده ډول یې کولای شئ .

ګیدړ : کورمو ودان چې موږ ذلیلا نو ته په خپل سیوري کې ځای راکوئ همداستاسې مشري، شفقت اوخواخوږي په ډاګه کوي که رښتیا ووایم ځنګل ستاسې په واکمنۍ ښه ښکاري چې له اصله او پلارنیکه موکړې ، پاتې شول دا نور لیونیان دوی په ځان خاندي اوپه خپل ژوندانه تنګ شوي اوداسې ښکاري چې پرته له مرګه به هیڅ بل شی په لاس رانه وړي . .

یواځې همدومره شیبې لاپاتې دي چې نورملګري خبراودلیوانو جرړې وویستل شي موږ لاس په دعااوستاسې دبري په هیله یو.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځمه برخه:

دا کاروان په شا نه ځي

ځي د کهکشان په لور

ليوان ټول راټول شوي وواوزوړيې جوړکړی وتل دې وي .... اونه دې وي چغې اودخوشۍ اتڼونه يې کول اوويل يې موږ به دظالم په سرو وينو سورانقلاب راولو ، موږ نورنه ويريږو دخولې کلپونه مو مات اوسکوت موختم کړی اوموږ ډاډه يوچې زموږ انقلاب په شانه تلونکی ، شکست ناپزيردی موږ سره داولس زور دی اودغه زور ورسيلاب ته هيڅ څوك نه شي مخې ته راتلای ، موږپه خپله لوی طاقت يواوبل طاقت نه شو منلای .

مشرليوه چې دالويه اجتماع وليده ځان ترې ورك شواوراټول شوې قوم ته يې وويل :

ددغه لوی ځنګله دفردفرد وطن پرست په تيره بيا تا سو خوارانو نه چې تل مودارتجاع اودتيررژيم داستبداد دلاسه زيات زجرويستلی اوستم موليدلی دی او په بيلابيلو نومونوټکول شوی ياست ،

تاسې ته دزړه له کومې دسترانقلاب مبارکي وايم !

تاسې پوهيږئ اوبلکې ومولیدل چې پخوادځنګل واك ديوظالم په لاس کې وهرڅه چې يې غوښتل هغه يې کول اونورټول دځنګل اوسيدنکي يې له پامه غورځولي ومګر نن تاسې ټول اولس ددې شاهد ياست چې موږ ځان واکمن نه بولو بلکې تاسې ټول دخپل وجودغړي بولو داچې دغه دخوارانو زيارکښانو انقلاب دی موږ پيلې ده چې دځينو کارونو او نومونوويارهم ستاسو خوارانو اوغريبانو په نوم کړو. چې دهغې جملې نه به زه يو.دوه اوس تاسوته په ګوته کړم او............ بيا .

لومړۍ ټاکنه : تاسو ته جوته ده چې په دغه لوی ځنګل کې له ګيدړه خوارمګرهوښياراوپوه بل څوك نشته موږ دخپلې سالمې پالسۍ له مخې هغه ته په مجلس کې ځای ورکړاودمشاورپه توګه دتل لپاره زموږپه کابينه کې وټاکل شو،

دويمه بيلګه : تاسې به اوريدلي وي چې وايي چيرې چې کاروي هغه په چاري کاروي تاسې وګورئ زموږ دځنګله غوايان څومره زحمت اوباسي داسې نه چې تاسې اويادانورزحمت کشان نه ياست بلکې دټولو په نسبت چې سخت اوډيرکارکوي هغه غوايان دي ، نوله همدې امله زه لا زمه ګنم اوستاسو څخه هيله کوم چې زموږ دغه ستراوويارمن انقلاب دهمدغه وياړلي خواراو زحمتکش په نوم يادکړئ .

ستاسو رژيم به دګران ځنګل دپرمختيااولوړتيااوداولس دآرامۍ په لارکې پراخه هلې ځلې پيل کړي اومثبت ګامونه به هم اوچت کړي ، موږ تشې وعدې نه کووبلکې په عمل کې به داجوته کړو چې دځنګل دآبادۍ له پاره کار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کووالبته زموږ زياته پاملرنه به دځنګل دهغه شميراولس اوسيموته وي چې زيات محروم ساتل شوي اوډېر زيات ستم يې ليدلی وي .

دځنګله له ميړني اوقهرمان اولس څخه زماهيله داده چې دژړه له کومې دخپل دغه دولت ملاترکړئ اوله موږ سره همکاري وکړئ ، په هغو پروژوکې چې دستاسونوی دولت به يې دځنګل دسمسورتياله پاره ترلاس لاندې نيسي ، جدي اوفعاله ونډه واخلئ ، دانقلاب دمترقي هدفونو ترسره کيدوکې دزړه له کومې زيار وباسی اوپرې نږدئ چې داولس ماتې خوړونکې دښمنان دخپلې بې شرمانه توطيو سره دستاسو ترمينځ بی اتفاقی واچوي اوپه خپله ترې ګټه واخلي ، بايد وويل شي چې ستاسو دولت دځنګل دملي اقليتونو له ټولو ولسونو سره دهغوی دطبقاتي موقف له مخې چال چلند کوي نه دنژاداوپوټکي !؟

زموږ دانقلاب دښمنان زموږ انقلابي دولت نه شي تحمل کولای له دې امله چې زموږ انقلابي دولت دکارګرانو ، اوزيارکښو پرګنو څرګندوی دی، دخيټورو فيوډالانو دطبقاتې ستمګرانو اواستثمار ګرانو دګټو اودهغوی چې هرڅه دميم زرما ټول يې زما په وزن ګردانوي ضد وي .

اوښايې دښمنان داتورهم ولګوي چې موږ ستاسې دعقيدوي او فکري لاروخلاف يونه موږ په ډاګه وايو چې هرسړی پيدادی خپل خپل کارلره کنه !؟

موږدهيڅااوهيڅ کارمخالف نه يو، هرڅوك چې هرڅه غواړي په آزاده او ديموکراتيکه فضاء کې يې کولای شي-

مورهيڅاته غړوندی نه اچوو مطلقه آزاد اوخوداختيار ياست هر څه چې غواړئ پرته دهربنديزيې سرته رسولی شئ زموږ دولت هر ډول تنګ نظري غندي اوهيڅاته به اجازه ورنه کړو چې دچاپه شخصياتوکې لاس ووهي!؟

اوپه دې بايد هم پوه شو چې دغه ستردوران جوړونکی انقلاب مفت او وړيا لاس ته نه دی راغلی .

اودملي ضد رژيمونواودتيرو ظالمانوپه خلاف چې دپيړيو پيړيو راپدې خوايې زموږ پرولس باندې بې رحمانه ظلم اوستم کړی دی خپلې پرله پسې اوبې امانه مبارزې پيل کړې اوبالاخره مو دغه فرعوني ماڼی رانسکوره کړه .

ګرانو! ستاسو انقلابي دولت به په هيڅاپورې اړه نه لري ستاسو دولت به ميراثي دولت نه وي چې څوتنه دځنګل تش په نوم سرداران دهغه واکداري کوي .

بلکې له دې وروسته به ستاسو ددولت اداره کوونکي دځنګل په مليونوتنه شريف ميړني اولسپال وي .

ستاسو ددولت مشرتوب به دکار ګري طبقې دځنګلي ولس په ديموکراتيك ګوند پورې اړه ولري نه په هغه اودغه قوي اوکمزروي توروواوسپين پورې ستاسو دانقلابي دولت غړي به دځنګله دبيلابيلو قومونو اوسيموڅخه وي دسياست اوپوهې له مخې به نه وي مقرر کړی شوي بلکې دهغوئ دمقرريدو معياربه ګوندي کارروپه ګوند کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيارګالل ، وطن پرستي اوفداکاري اودهغوی له بيلابيلو ګونديي مبارزو نتيجه وي که چيرته دګوند اودولت کوم غړی په هرمقام کې چې وي دګوند اود انقلابي دولت داصولو اومقرراتو څخه سرغړوي سملاسي به جزاورکړی شي دځنګله ټول اوسيدونکي مجبور اومکلف دی چې زموږ دانقلابي قوانينو اوفرامينو احترام وکړي اوپه هرصورت کې يې ومني اودمخالفت په صورت کې به ټولو ته دسرپه کاسه کې اوبه ورکوو؟ !

چې نوروته عبرت شي ، دامهمه نه ده چې هغه يوکس وي اوکه په زرهاوو وي ، ټول به دسوتي په زور لاري ته راولو اويابه پرې هديرې ډکوو .

پړانګ چې دپړانګانو اوليوانو پسې ولاړ ، ګيدړهم له ډيرې خوښی خپلو ګيدړانوته ولاړ ټول يې راټول اوخپله وينايې داسې پيل کړه ،

ای زمابي اتفاقه ، په خوب ويده اوپه ځان مين قومه !

ترڅوبه دبل لاس لاندې ژوند کوو، ترڅوبه مودتمې اوهيلې ځنځيرونه په غاړه کې وي اخرڅومره ظلم ، ستم نارواهرڅه يوحد لري ، ترکومه به دبل څپيړې اوزموږ مخونه وي ، زه نه پوهيږم چې موږ په کومه ورځ پيداشوي يوچې ازلي بدبخته يو، ستاسې دزغم کاسې به کله ډکيږي ؟

ای زمادپيړيو ، پيړيو بدبخت اودلتې اوبې ننګې په خوب ويده قومه!

تاسې به دغلامۍ هنکړې کله اوڅنګه ماتوئ؟

اي زما دګلونو په څير دانه دانه ميړونو تاسې به کله په يوه تار پييل کيږئ او په يوه خوله يوه غږ اويوګزاربه دظلم مانۍ نسکوروئ .

تاسې به کله تاريخ جوړوئ اوتاسې به کله ځان دګيدړپه نوم نه بلکې ديواتل اوسرښندونکی قوم په نوم په دانورو ظالمانو پيژنئ ؟

زه خو وايم چې دبل دلاس لاندې دزرکاله پاچاهۍ نه ي وساعت دآزادۍ ژوندغوره اوبهتردی، دنورودمينت دغوړو، زيړو نه دخپل همت سپوره توره ډيره ښه ده ،

زه وايم نن موږ ډيرخوش بخته يوله نيکمرغه ښه موقع په لاس راغلې راځئ چې ټول يوموټی په يوه لاره روان اوديوه مشر کشران شواودلوی ځنګل په تاريخ کې ځانته ددغو نورو قومونو په څير يونوی اوښکلی باب پرانيزو .

اوريدلي به مووي چې وايي :

به هرکارکه همت بسته ګردد اګرخاری بودګلدسته ګردد

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې وګورئ زمونږ په ځنګله کې ترټولوکوچنۍاوکمزورۍ موجود میږیان دي هغوی دخپلې خیټې اهل اوعیال دنفقی له پاره شپه اوورځ په ځان یوه کړې ، باران ، رڼااوتیاروته هم نه ګورې اوپه هر حال کې دخپل همت او مټ په برکت ځانونه په خپله ساتي اوزمونږ غوندې دخیټو دوزخونه دنوروپه پاتې شوونو نه ډکوي .

په خوانی نکل دی وایي چې یوه ورځ اوښ فکر وکړچې ددومره غټوالي ، قوت اولوړوالي سره به ترڅه وخته دانسان غلامي کوي اوپه لسګونواوسلګونو به یوه مزې پیلي دیوه کوچني خره پسې روان وي په هغه کې دغه فکراوزړورتیا یوعجیبه انقلاب راوست ټول په یوه خوله اویوه واردانسانانو په مقابل کې راپاڅیدل ډیر شمیر انسانان یې ترپښواوسینولاندې کړل اویو شمیر ترې ایله په تیښته بریالي شول او په دې توګه اوښانو آزادي ترلاسه کړه دامې په دې پورې وکړه چې مونږ ته هرڅه په خپله برابر شوي زه فقط ستاسې بیدارول غواړم .

اوپه دې ډاډه یم هرڅه چې پیښیږي زمونږ په ګټه دي هره ډله زمونږ تابعداره ده . زماداحسان لاندې دي ، زه فقط تاسې ځیرول ،زړور ول ، یوموټی کول اودیوه مشرکشران کول غواړم که مو همت دلاسه ورنه کړوګنۍ چې داهرڅه به خیالي نه بلکې عملي به وي . نوبیازیری درکوم چې هرڅه مومبارك شه .

ټولو مشرګیدړته په غاړه کې امیلونه اوګلان اچول اوبیا به یې له خوښۍ اتڼونه کول ډول ، ډول نارې اوسورې وې اویوبل ته یې دمبارکۍ نارې وهلې چې دربار موخپل شوهرڅه موخپل شول اوس به دځنګل ډیرلوی ،لوی ځناوران مونږ ته سلامګي راځي ، مونږ له ویشه په تالاخوښ یودهر یوه برې زمونږ برې دی په یوه غشي ډوه ښکاره اوبه یوه څپیړه دوه مخونه ټول مواخته کړل چې بدغواړي په بدواوړي اوس مواوربل کړی که خیروي .

ټول به په کې سوځي شکر چې تورمخولیوانو بې شرمه سپیواو ..... نه خلاص شوو، داټول ویاړدمشرملګري دی هرڅوك دې داسې مشران ولري، بیابه ټولو غږ کړ، مونږ پرې ویاړو مونږ پرې ویاړو ، بیابه یې دمشرپه ویاړداړې اومښوکې وجنګولې اوغږ به یې کړژوندی وي ملګری فالانی تل دې وي زمونږ ....

ګیدړ چې خپل ډیروخت یې په غاروکې تیرکړی و اوهرڅه یې په ځان درولي و اوس یې چې ارمان په پوره کیدوښکاریده دی هم له ډیرې خوښی نه مستۍ راخیستی ودمینې ،محبت اودعشق لمبې یې اوس په نفس بلې شوې وې نور وناړې وهلې اودی له خپلې مینې سره دعشق په سیندلاهوو.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږمه برخه:

ډېرې شپې ورځې تېرې شوې زمری له بې هوشۍ نه په سد شوی واودزخمونوخولې یې هم یوڅه سره ورغلې وې چې له غاره رابهر شواودی لاهغلته وچې درد به واخیست ګیدړته به توراوشین شو اوله ځان سره به یې ویل خدای (ج) به مې ښه کړي زه به تاناځوانه سره ګورم .

څه ټپونو پریشانه کړی واوڅه یې ګډوډ خوبونه لیدل .

یوه شپه یې خپل ماشوم اومعصوم بچی په خوب کې لیده چې ګیدړ یې لکۍ پورته کړې اوسپکاوی یې کوي .

له همدغې شیبې وروسته غار خوندورنه کړرابهر شواورساځپلې خیلخانې ته ورغی .

بچې دپلارپه لیدوهیڅ خوښي ونه کړه اودسترګوپه کاسوکې یې اوښکې ډنډوې .

زمري پوښو چې څه پیښه خوشته .

زمري سم له واره دځنګل ټول اوسیدونکی راټول کړل اواعلان یې کړه چې :

زما دزوی سپکاوی چاکړی :

زه یې زړورتیامنم، انعام ورکوم هرچاچې دغه لوی جرائت کړی دغه زړوتیااوجرائت یې دستایلودی خپله پاچاهي ستاسې ټولو حاضرینو په مخ کی دهغه په نوم کوم .

ګیدړچې په زړه خوړلې وه دلته یې یوواربیا غوښتل چې دخپل بام واروې په بل واچوي په څنګ کې یې ناست خره ته پام شوژر یې ورته غوږ کې وویل ((چې پورته شه همدادې وخت دی ووایه چې داکارماکړی ، پاچابه شې ، زموږ دټولو پاچا .

بې عقله خرهم پرته دکوم فکر اوسنجشه پورته شو اوغږ یې وکړ :

))ای حاضرینو تاسې دې خبرشئ چې داکارماکړی ((

داساعت خوزمری له خدایه غوښته سم دلاسه یې خر میدان ته راکش اوټولوته یې وویل یو، یو راځئ اوپردغه باندې سپربرئ دپاچاامروهریوپه وارورا راته اوپه خره سپریده دګیدړ وارچې راغی خرډېر ستومانه شوی وسریې څه له ستړیااوڅه له شرمه زوړنداجولی وفکر یې کاوه چې په څه غم واوښت .

ګیدړ چې ورنږدې شو ورته یې په غوږ کې وویل پورته ګوره اوس چې پاچاشوې موږ خوارانوته نه ګورې همداوخت وچې زمري ته دګیدړ په لیدو دهغه پخواني چلونه اومکرونه ورپه زړه شول زغم یې تمام شو اوپه دواړو یې ورغړم کړ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال نور اثار

- 1دازمیښت ډولۍ (دلنډوکیسو ټولگه) چاپ
- 2رنې اوښکې (دشعرونوټولگه) چاپ
- 3دځنګل ځناورهمدااثر (تاريخي کيسه) چاپ
- 4دوې خبري (تاريخی ناول) ناچاپ
- 5سيندپه منګوټې کې د(استادصميم ليکنې)//
- 6سپین شعرونه (ادبي ټوټې سپین شعرونه غزلې)
- 7دريم عمر : (تاريخي يادښتونه اوڅيړنې)
- 8ځان پيږې:

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library